

سُورَةُ التَّغَابُنِ ٦٤

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام یگانه خدای جهان که بخشایش و مهر او بی‌کران
يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
﴿١﴾

آنچه هست اندر سماوات و زمین می‌کند تسبیح ربّ العالمین
اوست مالک بر همه چیز اجمعین هم ستایش محض او باشد یقین
آن خدای واحد و ربّ خبیر بر همه چیز قادر و باشد قدیر
هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ
﴿٢﴾

اوست آن که آفریده از عدم مر شما را از ره لطف و کرم
از شما برخی شوند از کافران برخی دیگر از گروه مؤمنان
هر چه آرید بر عمل در روزگار کاملاً آگاه و بیند کردگار
خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ
﴿٣﴾

آفرید ایزد سماوات و زمین از روی حق و ز حکمت همچنین
چهره بخشید بر شما و هم جمال کاین بود نیکوترین حدّ کمال
رجعت مخلوق عالم بالمآل جملگی باشد به سوی ذوالجلال

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

عالم و آگه بود یزدان یقین زانچه باشد در سماوات و زمین
وانچه آرید در خفی و بر نهان یا ز هر کاری که بنمایید عیان
آگه و بیناست به آن، ربّ غفور بر همه اسرارِ قلبها و صدور

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

بر شما اخبار نیامد از قدیم؟ در خصوصِ جمله کفارِ لئیم؟
که چشیدند سخت و بالِ کفرشان حاصلِ اعمال و هم کردارشان
بهر ایشان هست عذاب در انتظار جمله می‌گردند از اصحابِ نار

ذَلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشَرٌ يَهْدُونَنَا فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا وَاسْتَغْنَى اللَّهُ
وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ

شد چنین زیرا که بهر این خسان بر هدایت آمدند پیغمبران
جملگی با بیّنات و با نشان لیک گفتند این چنین ناباوران
آدمیزادی که باشد همچو ما کی تواند گشته بر ما رهنما؟
روی برگردانده ایشان اجمعین بر رسولان کفر ورزیدند ز کین
بینیاز است و غنی ربّ مجید در صفات، اعلا و می‌باشد حمید

زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ ۚ وَذَلِكَ
عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

این چنین اندیشه دارند کافران که نگردند زنده بعد از مرگشان
گو قسم بر ربّ من که بالیقین هست بعثت در قیامِ یومِ دین
می شوید آگه هم از اعمالتان این بود آسان به خلاقِ جهان

فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

پس همگی بر خداوندِ وحید هم رسولِ مقتدایش بگروید
هم به نوری که فرستادیم زمین روشنی بخش، جمله آیاتِ مبین
حق تعالی آگهست و هم بصیر بر همه اعمالتان باشد خبیر

يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ۚ ذَٰلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ ۚ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكْفِّرْ عَنْهُ
سَيِّئَاتِهِ وَيَدْخُلْهُ جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۚ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

اندر آن روز که بگردید مجتمع گرد هم آرد خدا لاینقطع
روزِ جمع باشد آن محشر سرا روزِ حسرت و تغابن و جزا
هر که ایمان داشته بر پروردگار کارِ صالح کرده اندر روزگار
حق بپوشاند از ایشان سیئات موردِ لطفِ خداوند هر جهات
می شوند داخل درونِ جنتان که به زیر آن بود نهرها روان
جاودانند تا ابد غرقِ نعیم این بود از کردگار، فوزِ عظیم

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

آن کسان که کفر ورزیدند عیان کرده تکذیب از عناد آیاتمان
جملگی باشند از اصحابِ جحیم بهرشان باشد عذاب های الیم
جاودان گردند در آنجا مستقر جایگاهی پست بود قعرِ سقر

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِن بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

﴿۱۱﴾

نی‌رسد آسیب شما را هر قبیل جز مگر با اذنِ یزدانِ جلیل
هر که ایمان آورد بر کردگار ره نماید حق به قلبش آشکار
آگه و داناست آن ربِّ کریم بر همه اشیای عالم او علیم

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

﴿۱۲﴾

طاعت آرید از خداوند در اصول همچنین پیرو بگردید بر رسول
گر بتابید رخ، نیارید پیروی نیست تکلیفی برای آن نبی
او فقط از بهر مخلوق جهان با بلاغت می‌کند ارشادشان

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

﴿۱۳﴾

کردگار، آن ذاتِ یکتا در جهان نیست غیر از او خدایی در میان
مؤمنان آرند توکل در امور بر خداوند قدیر و آن غفور

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنِّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ ۚ وَإِنْ تَعَفُّوا وَتَصَفَحُوا
وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

﴿۱۴﴾

ای گروه مؤمنان! از بهرتان برخی همسرها و فرزندان
دشمنند و همچنان خصم و عدو در امورات و زِ فعل و گفتگو
گر که عفو آرید و غفران بهرشان بهترست چشم‌پوشی بر افعالشان
ذات ایزد نیز می‌باشد حلیم بهر مخلوقات غفورست و رحیم

إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ

﴿۱۵﴾

در حقیقت مال و فرزندانان فتنه هستند و بلا و امتحان
نزد ایزد، ذاتِ یکتای کریم بهرتان پاداش باشد، بس عظیم
فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمَعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِّأَنْفُسِكُمْ ۚ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ
فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

﴿۱۶﴾

تا توانید نزد ذاتِ کردگار متقی باشید و نیز پرهیزکار
بشنوید بس آن سخن‌های نکو پیروی آرید از آن بی‌گفتگو
هم کنید انفاقِ مال، بر مستمند کاین بود بهر شما بس سودمند
هر کسی راند ز نفسِ خویشتن بخل و خست، آن صفتهای محن
می‌شوند از رستگاران جهان در ردیفِ مقابلان و مفلحان
إِنْ تَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضَاعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۚ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ

﴿۱۷﴾

گر دهید بر ذاتِ پاکِ کردگار قرضِ نیکو در امورِ روزگار
حق تعالی می‌دهد نیز اجرتان بر مضاعف زانچه بوده قرضتان
هم ببخشاید شما را آن کریم ذاتِ ایزد هست شکور و هم حلیم
عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

﴿۱۸﴾

عالم است ایزد به غیب و بر شهود
مقتدر باشد، آن ذاتِ علیم
یعنی آگاه بر همه بود و نبود
حکمت هر چیز داند آن حکیم

